

Nr 409.

Av herr **Jonsson** i Mörkhult i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 53, med förslag till lag om förmynderskap m. m.

Med anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 53 till riksdagen med förslag till lag om förmynderskap av den 22 februari 1924 vill under-tecknad härmed väcka följande motion, att i samband med nämnda Kungl. Maj:ts proposition behandlas.

Uti 3 kap. av bemälda lagförslag avhandlas om överförmyndare, som i stället för vad som för närvarande är gällande godeman, skall hava närmast tillsyn över förmyndareförvaltningen och att blott en sådan överförmyndare skall finnas uti varje tingslag på landet och en i stad samt förordnas av vederbörande häradsrätt och rådstuvurätt.

För min del anser jag, att mest praktiskt och för saken gagnande är, att en överförmyndare fortfarande förordnas för varje kommun eller socken och att detta förordnande eller val sker av de kommunala myndigheterna, kommunalfullmäktige, och i de kommuner, där sådana ej finnas, kommunalstämma samt stadsfullmäktige.

Vidare är uti berörda kungl. propositionen, 8 kap., föreskrivet om förmyndares förvaltning av omyndigs egendom och särskilt uti 8 § förmyndaren ålagt företaga viss angiven säkerhet för omyndiges angivna värdehandlingar, såvitt dessa tillsammans hava ett värde överstigande två tusen kronor. Detta åliggande med skyldighet för förmyndaren anser jag bör utsträckas till värde, som uppgår till ettusen kronor, ty den myndling, som har små belopp, kan vara mera värd att skydda för förlusten än den, som innehar stora belopp, åtminstone böra de vara likaställda härutinnan.

Alltså med anledning härav får jag vördsamt till riksdagen hemställa sådan ändring uti ifrågavarande lagförslag,

att dels i 3 kap. om överförmyndaren uti tillämpliga §§ företages sådan ändring, att en överförmyndare utses för varje kommun eller socken samt inom stad en för varje församling, och att dessa väljas av kommunalfullmäktige och, där sådana ej finnas, av kommunalstämma samt av stadsfullmäktige,

och dels att den säkerhetsåtgärd, som förmyndare är förelagd prestera för omyndiges egendom uti 8 kap. 8 §, må utsträckas till belopp, som i sådana fall uppgå till ett tusen kronor.

Stockholm den 14 mars 1924.

C. J. Jonsson,
Mörkhult.